

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 008191 24 Кж
Бања Лука, 04.03.2024. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као председника вијећа, Весне Антонић и Светлане Марић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Ање Давидовић, у кривичном предмету против осумњиченог М.С., због основане сумње да је учинио кривично дјело разбојништво из члана 227. став 2. Кривичног законика Републике Српске и кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. истог Законика, поводом жалбе браниоца осумњиченог, адвоката Цвије Аничиха из Дервенте, против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008191 24 Кв 2 од 20.02.2024. године, у сједници вијећа одржаној дана 04.03.2024. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог М.С., изјављена против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008191 24 Кв 2 од 20.02.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 008191 24 Кв 2 од 20.02.2024. године, на основу одредбе члана 200. став 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор према осумњиченом М.С., по приједлогу Окружног јавног тужилаштва у Добоју, које против осумњиченог спроводи истрагу, због постојања основане сумње да је починио кривично дјело разбојништво из члана 227. став 2. и кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17 и 15/21, у даљем тексту: КЗ РС). Побијаним рјешењем притвор је осумњиченом продужен за још 2 (два) мјесеца, тако да по том рјешењу може трајати најдуже до 23.04.2024. године до 17,00 часова.

Притвор је осумњиченом продужен из посебних притворских разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачке б) и в) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено, изјавио бранилац осумњиченог, адвокат Цвијо Аничих из Дервенте, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и

повреде кривичног закона, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и осумњиченом одреди кућни притвор или изрекну мјере забране из члана 184. ЗКП РС. Жалбом се оспоравају посебни притворски разлози из члана 197. став 1. тачке б) и в) ЗКП РС.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Пажљивом анализом побијаног рјешења у правцу жалбених приговора нису нађене битне повреде које жалба не конкретизује али их одређује као одсуство разлога о одлучним чињеницама. Сви жалбени приговори који се односе на овај основ побијања сублимирани су као критика чињеничне основе побијаног рјешења и то у дијелу који се односи на посебне притворске разлоге, док се не оспорава основана сумња, као општи услов за продужење притвора.

У односу на посебни притворски разлог из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС (колузиона опасност), побијаним рјешењем се правилно закључује да ће осумњичени, уколико буде пуштен на слободу, ометати кривични поступак јер у досадашњем току истраге није утврђен идентитет непознатих лица (саучесника, који су за сада непознати), што је довољно да се изведе закључак да ће у случају да се осумњичени нађе на слободи, доћи до таквог забрањеног дјеловања осумњиченог, о чему је побијано рјешење дало јасне, увјерљиве и конкретизовне разлоге, које као мјеродавно образложење прихвата и овај суд и на њега упућује жалиоца.

Када је у питању посебни притворски разлог из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, правилно се побијаним рјешењем околности, које се тичу начина, природе и тежине кривичног дјела, доводе у везу са чињеницом да је осумњичени вишеструко осуђиван из чега слиједи правилан закључак очигледне склоности ка вршењу разних кривичних дјела и закључак да раније изречене кривичне санкције нису оствариле своју сврху, односно утицале на осумњиченог да више не врши кривична дјела. Наведено у својој скупности представља нарочите околности, које оправдавају бојазан да ће осумњичени поново учинити кривично дјело уколико буде пуштен на слободу. Побијано рјешење и по оцјени овог суда, тим чињеницама је дао адекватан значај, из чега слиједи правилан закључак, да у конкретном случају и даље егзистира посебни притворски разлог који се односи на итерацијску опасност. Исто тако ове околности у конкретном случају представљају озбиљне разлоге од јавног интереса који претежу над правом на слободу.

Утврђујући да је неопходно да се против осумњиченог притвор одреди по успостављеним притворским разлозима из одредбе члана 197. став 1. тачке б) и в) ЗКП РС, суд је истовремено исказао свој став и о немогућности примјене мјера забране. Противно аргументима одбране, побијано рјешење се јасно и недвосмислено изјаснило о неадекватности изрицања мјера забране осумњиченом, као алтернативи мјере притвора. Иако притвор представља крајње средство обезбјеђења присуства осумњиченог и неометаног вођења кривичног поступка, у конкретном случају одређивање односно продужење те мјере се указује неопходним, имајући у виду вишедимензионалну истрагу која се против њега спроводи, а која укључује утврђивање идентитета саизвршилаца кривичног

дјела, чији ће идентитет бити утврђен тек по окончању вјештачења која су у току. Тиме је исказана неопходност примјене управо ове, најстроже процесне мјере очувања интегритета предметног кривичног поступка, а да тиме није доведена у питање претпоставка невиности осумњиченог и друге гаранције Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, па се приговори одбране истакнути у том правцу указују без основа.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Ања Давидовић

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић